

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 183
Ședința publică din 20 Martie 2009

Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier:

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureș.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul reclamantei av. Barna Bartha, lipsă fiind reprezentantul legal al pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată întocmit de către grefierul de ședință proces verbal de înlocuire a doamnei judecător acesta fiind în concediu, cu domnul judecător conform planificării de permanență.

Reprezentantul reclamantei arată că nu are de formulat obiecțiuni la raportul de expertiză și însușește punctul de vedere exprimat.

Nemaifiind alte cereri de formulat instanța declară încheiată faza procedurii probatorii și acordă cuvântul în dezbatere.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulat, cu cheltuieli de judecată, depune la dosar factura privind onorariul de avocat.

TRIBUNALUL

Din actele de la dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță în data de 28.03.2008, reclamanta SC SRL, cu sediul în comuna Livezeni, Aleea Soarelui, nr. 10, jud. Mureș, prin mandatar av.

cu domiciliul procesual ales în Tg. Mureș, str. Bolyai, nr. 11/1, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureș, cu sediul în Tg. Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, jud. Mureș, a solicitat: - admiterea acțiunii (contestației); - anularea pct. 2 din Decizia nr. /02.10.2007 pentru suma de lei; - admiterea plângerii sale împotriva deciziei de impunere nr. /2005, în sensul obligării pârâtei la rambursarea sumei de lei noi, cu titlu de TVA; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta susține că, în anul 2003, în baza contractului de vânzare - cumpărare cu plata în rate, nr. /25.07.2003, încheiat cu SC SA, a achiziționat un imobil = construcție + teren = valoarea construcției fiind de ROL.

Valoarea totală a TVA, aferent, a fost de ROL.

În trimestrul I al anului 2005, a solicitat pârâtei rambursarea TVA aferent perioadei iunie 2004- decembrie 2004, în sumă totală de ROL, din care ROL, aferentă imobilului achiziționat.

Prin Raportul de inspecție fiscală (RIF) nr. /2005, i s-a respins cererea de rambursare pentru TVA în sumă de ROL, cu motivarea că, potrivit dispozițiilor art. 145 (3) Cod fiscal, TVA poate fi dedusă doar în situația în care bunurile achiziționate sunt destinate utilizării acestora în folosul operațiunilor taxabile ale cumpărătorului - contribuabil.

La data de 24.04.2005, a solicitat din nou rambursarea TVA în sumă de ROL și din nou cererea sa a fost respinsă prin RIF nr. /08.07.2005 și Decizia de impunere cu același număr.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale, a formulat contestație care i s-a respins de pârâtă prin Decizia nr. /2005/2.10.2007, cu motivarea că imobilul cumpărat nu a fost înregistrat ca punct de lucru la ORC.

Pe altă parte, organul jurisdicțional a apreciat ca nelegală raportarea TVA de la un an fiscal la altul.

Reclamanta apreciază că decizia este nelegală, deoarece, potrivit art. 145 Cod fiscal, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă, iar acest drept poate fi exercitat oricând, legea necondiționându-l de un anumit termen.

Referitor la celălalt motiv pentru care i s-a respins contestația, arată că și acesta este nelegal, deoarece, potrivit contractului de vânzare - cumpărare, imobilul a fost achiziționat de societate „ca bun social”, și, intrând în patrimoniul societății a primit destinația de a fi utilizat în interesul și scopul obiectului său de activitate, acest scop poate fi și altul, diferit de utilizarea doar ca sediu sau punct de lucru; nu toate imobilele care constituie bunuri sociale, folosite și utilizate în folosul societății trebuie să primească în mod expres atributul de punct de lucru sau sediu social; legea fiscală nu condiționează dreptul la rambursare a TVA, de existența înregistrării bunului social ca și punct de lucru.

Pe de altă parte, chiar pârâta recunoaște că, la data de 30.11.2005, imobilul cumpărat a fost înregistrat ca sediu social al societății reclamante iar, pârâta, i-a soluționat contestația după o perioadă de peste doi ani, de la data înregistrării, și, din acest motiv, trimiterea la anul fiscal este neîntemeiată.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 188 Cod procedură fiscală, art. 145, și următoarele Cod fiscal; art. 242 (2) și art. 274 Cod procedură civilă.

La acțiune au fost anexate: împuternicire avocațială; dovada plății taxei de timbru și timbru judiciar; decizia atacată nr. 115/2005/02.10.2007 emisă de pârâtă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrativ - jurisdicționale atacate, ca legale și temeinice, susținând că, reclamanta, a înscris în decontul de TVA aferent lunii februarie 2005, la rd. 27 „Soldul sumei negative a TVA la sfârșitul perioadei de raportare” suma de lei, iar în decontul de TVA aferent lunii martie 2005, la rubrica 24 „Soldul sumei negative a TVA reportat din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursarea” suma de lei, în condițiile în care TVA în sumă de lei (30.738-1606) a fost respinsă la rambursare prin Decizia nr. /16.03.2005.

Potrivit prevederilor art. 149 Cod fiscal „(2) Se determină suma negativă a TVA cumulată, prin adăugarea la suma negativă a TVA, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a TVA reportat din decontul perioadei fiscale precedente - dacă nu a fost solicitat a fi rambursat... (5) dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a TVA, aceasta nu se raportează, în perioada fiscală”.

Prin această decizie s-a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. /08.07.2005, pentru suma de lei reprezentând TVA și s-a respins contestația pentru suma de lei, reprezentând: lei, TVA; lei, dobânzi aferente impozitului pe dividende; lei penalități aferente impozitului pe dividende.

Motivele de drept invocate în decizie, sunt art. 149 Cod fiscal (alin. 2 și 5) și OMFP nr. 256/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Decont de TVA”, potrivit cărora taxa pe valoare adăugată de rambursat, aferentă perioadei - ianuarie - martie 2005, s-a majorat nejustificat cu TVA respinsă la rambursare prin acte administrativ - fiscale întocmite anterior.

Instanța constată că, prin acțiunea în contencios administrativ, reclamanta contestă doar suma de lei reprezentând TVA, pentru care i s-a respins contestația și nu întreaga sumă de lei, reținută în decizia atacată, iar sub acest aspect acțiunea reclamantei este întemeiată prin următoarele considerente:

Potrivit contractului de vânzare - cumpărare cu plata în rate nr. 25.07.2003, imobilul = casă + teren = a fost achiziționat de reclamanta S.C. Impex SRL, persoana juridică, iar la momentul achiziției, scopul achiziției nu putea fi dovedit pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Acest drept a fost dovedit ulterior, în anul 2005, prin includerea bunului în patrimoniul societății, acest fapt atribuindu-i caracter de bun social. Instanța apreciază că, în fapt, bunul fiind cumpărat de societate, din fondurile sale, acesta avea caracter chiar de la momentul dobândirii lui, urmând ca, ulterior, societatea în funcție de destinație să stabilească dacă are drept de deducere asupra TVA plătită prin preț, deoarece, această achiziție reprezintă investiție.

Obligația prevăzută la art. 5 alin. 1 din Legea nr. 26/1990 „se referă la situația în care bunul este folosit ca sediu social ori punct de lucru, nu și atunci când i se dă altă destinație: închiriere, locuința, casă de vacanță, casă de protocol, etc.

Potrivit art. 147 alin. 5) Cod fiscal „bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția... TVA se deduce pe bază de pro-rata... în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții utilizate... (în regim mixt)... este permisă deducerea integrală a TVA pe parcursul procesului investițional...” urmând să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme.

La art. 50 alin. 7 din HG nr. 44/2004, pentru aplicarea art. 147 Cod fiscal, se prevede că „TVA dedusă pentru un obiectiv de investiții înainte de punerea în funcțiune a acestuia, se ajustează la sfârșitul anului calendaristic următor celui de punere în funcțiune a investiției, astfel: dacă bunul obținut pentru investiție este utilizat exclusiv pentru operațiuni care nu dau dreptul de deducere, TVA dedusă inițial, se anulează integral”.

În speță, bunul obținut prin investiție în anul 2003, și pus în funcțiune în anul 2004, nu a fost utilizat pentru realizarea de operațiuni taxabile până la sfârșitul anului 2005, motiv care a îndreptățit pârâta DGFP Mureș, să respingă la rambursare TVA dedus inițial, însă, din moment ce reclamanta a făcut dovada înregistrării bunului la ORC, ca sediu social, din acest moment i se naște dreptul de deducere, care nu poate fi anulată de organul fiscal pe chestiuni formale care țin de modul de evidență și raportare fiscală.

Acest punct de vedere rezultă și din raportul de expertiză efectuat în cauză, însușit de părți, concluzia expertului contabil fiind

rambursării TVA în sumă de Ron, aferentă achiziționării imobilului în speță de către DGFP Mureș, este neleagă”.

În concluzie, instanța va admite acțiunea reclamantei, va anula pct. 2 din decizia nr. /02.10.2007 și Decizia de impunere nr. /08.07.2005 – pentru suma de lei reprezentând TVA și va obliga pârâta la rambursarea acestei sume către reclamantă.

Totodată, în baza art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta și la plata cheltuielilor de judecată dovedite în cauză, către reclamantă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în comuna Livezeni, nr. jud. Mureș, cu domiciliul procesual ales în Tg. Mureș, str. Bolyai, nr. 11/1, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureș, cu sediul în Tg. Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, jud. Mureș, și, în consecință:

Anulează pct. 2 din Decizia nr. /02.10.2007 și Decizia de impunere nr. /08.07.2005 emise de pârâta, pentru suma de lei, reprezentând Taxă pe valoare adăugată și obligă pârâta la rambursarea acestei sume, către reclamantă.

Obligă pârâta la plata sumei de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică azi 20 Martie 2009.

Presedinte,

Fiind plecat din instanța semnează
Presedintele instanței

Grefier,

Fiind plecata în concediu semnează
Prim- Grefier